

Z P R A V O D A J

S P O L E Č N O S T S B Ě R A T E L Ů
K N I H T I S K O V Ý C H V Y D Á N Í
Č S . Z N Á M E K

Č I S L O : 3 6

R O Č N Í K 1 9 9 5

OBSAH:

	strana :
Zkušenosti z výstav konaných v 1994	2 - 5
Odchytky v zoubkování	5
Hradčany 10 h	6 - 7
Dofrankované dopisnice Hradčany	8 - 9
OR 185 - další nálezy	10 - 11
OR 50 zelená - retuš kolena	12 - 13
OR 50 zelená - dopisnice	13 - 15
OR 40 - deska 9	16
Hradčany 5 h - pokračování studie	17 - 22

Zpravodaj společnosti sběratelů knihtiskových známek je neprodejnou tiskovinou, vydávanou pouze pro vnitřní potřebu členů společnosti. Je vydáván nepravidelně, zpravidla 4x ročně. Za redakční úpravu odpovídají a na přípravě se podílejí členové společnosti.

Rukopisy, články, připomínky, nové poznámky či jinou korespondenci posílejte na adresu :

J i n d ř i c h L á t a l , M a ř a t k o v a 9 1 6 , 1 4 2 0 0 P r a h a 4

1. CELORÁDNI
VÝSTAVA
POŠTOVNÍCH
ZNÁMEK

ZKUŠENOSTI
S NÁRODNÍMI VÝSTAVAMI 1994

Katalog

NÁRODNÍ
VÝSTAVA
POŠTOVNÍCH
ZNÁMEK
1. - 8. 9. 1994

Na schůzce vedení Společnosti sběratelů čs. knihtiskových známek se dotkla na přetřes i otázka úspěšnosti vystavovatelů, členů této Společnosti, na národních výstavách Lipník a Trutnov. Při té příležitosti byla vyřčena řada kritických připomínek a bylo doporučeno tyto připomínky zveřejnit ve Zpravoději.

Připomínky k výstavě měl i perčubický vystavovatel Zdeněk Čmelík. Jeho příspěvek "Lipník 1994 z jiného pohledu" zaslaný redakci časopisu Filatelie tato dosud nezveřejnila. Nechme ho tedy odeznít zde. Je v něm doslova:

" I když jsem vlastní výstavu v Lipníku nensvítivil, chci jako vystavovatel napsat několik svých postřehů.

Začnu citací slov předsedy organizačního výboru této výstavy pana Vlčka. Ve výstavním katalogu uvádí doslova: "Dnes prodlévá těžkou krizi i Svaz filatelistů. Nedostává se peněz, zvyšují se ceny, hodně členů svazu je přestárlých a štafetu po nich nikdo nepřebírá. Sbírký, které se tvořily desítky let, mizí."

Z těchto slov lze dovodit i stecky další, exponátů, a tím i vystavovatelů bude spíš ubývat. Logické by proto bylo vystavo-

vatelů si vážít, a je-li to možné, i něco pro ně udělat.

Jaká je realita? K ní si dovolím dvě kritické poznámky. První se týká hodnocení exponátů. Především, že s hodnocením svého exponátu "Francie - historie poštovních služeb" malou pozlacenou medailí, resp. diplomem na tuto medaili nejsem nespokojen. Ale u vráceného exponátu postrádám detailnější hodnocení nebo alespoň uvedení výsledné bodové sumy, která je a nebo by měla být rozhodující pro udělení té které medaile. Každý vystavovatel ví, že mnohdy jediný bodík tohoto hodnocení rozhodne o kvalitě přidělené medaile. Absence bodového hodnocení může nastolit i pochybnosti o práci jury. Jistě tomu tak nebude, a právě proto uvedení bodového hodnocení by mělo být neopominutelné.

Druhá poznámka se týká opět zdánlivé drobnosti. K výstavě byly zhotoveny a vydány speciální obálky a dopisnice s přitisky a pochopitelně i příležitostné razítko. Vystavovatel při vrácení exponátu nebyl obdarován jediným z těchto exemplářů. To je skutečnost, která se mi za moji dlouholetou vystavovatelskou činnost ještě nestala. Jedna, dvě takovéto pozornosti by jistě každého vystavovatele potěšily. Při skutečném počtu cca sta různých vystavovatelů by náklady na tyto filatelistické suvenýry nepřekročily 1000 Kč. Ostatně pokud by tyto vícenásledky způsobily zkolabování rozpočtu výstavy, nebylo problémem vystavovatele o všech těchto vydaných filatelistických suvenýrech alespoň informovat a nabídnout za předem zasloupenou úplatku jejich zaslání spolu s vráceným exponátem.

Obě poznámky se týkají zdánlivých maličkostí, ale i takovéto detaily mohou sehrát svoji roli, ať již pozitivní či negativní, v další vystavovatelské činnosti mnoha sběratelů."

Špatné zkušenosti s organizátory výstavy v Lipníku měl i člen naší Společnosti pan Košťál z Kratonoh. Lipnickým organizátorům poslal spolu s exponátem i korespondenční lístek s nadepsanou zpáteční adresou a prosil je o zaslání zprávy, zda exponát posílaný poštou došel v pořádku. Odpovědi se nedočkal. Bezvýsledně žádal i o zaslání příležitostné dopisnice přepravované vrtulníkovou poštou, i když se zavázal k úhradě výloh s tím spojených.

Týž vystavovatel obeslal výstavu v Trutnově dokonce třemi "knihtiskovými" exponáty. Výstavu osobně navštívil třetí den po zahájení, u svých exponátů hodnocení nenašel a nedozvěděl se ho ani od pořadatelů. Navíc dodnes nepochopil, proč jeho již čtyřikrát vystavovaný exponát "Osvobozená republika - vady a retuše" byl zařazen mezi prvovystavovatele. V dopise, který mi 3.10. poslal, píše doslova: "Už jsem se rozhodl, že vystavovat tak hned nebudu a možná už vůbec. Přesto u svého koníčka chci zůstat..."

Na závěr se zmíním o trapné zkušenosti tří vystavovatelů ve třídě literatury. Ti své exponáty na výstavu Trutnov 94 řádně přihlásili, uhradili výstavní poplatek a své exponáty na výstavu včas doručili. Proto také tyto exponáty sběratelů Ing. Pospíšila (Souhrnná studie OR 185 h), Ing. Komberce (Studie známek Hradčany 5 h I. a 30 h I.) a můj (Soubor studijních příruček známek emise Holubice) byly pod čísly 60, 61 a 63 uvedeny v seznamu exponátů výstavy.

K velkému překvapení těchto vystavovatelů se o jejich exponátech neobjevila ani zmínka v palmáre. Přítel Komberc měl alespoň to štěstí, že mu pan Janata z organizačního výboru výstavy k vrácenému exponátu připojil zprávičku, v níž cituje ze zápisu jury: "Jury dále rozhodla zrušit třídu literatury, jakožto neodpovídající zášedám hodnocení těchto exponátů". Další dva jmenovaní nedostali ani tuto zprávičku a stejně jako Ing. Komberc nestáli organizátorům v denou chvíli ani za zaslání katalogu, seznamu exponátů, palmáre, natož diplomu alespoň za účast.

Neoficiální cestou jsem se posléze dozvěděl, kdo a proč inicioval ono "zrušení třídy literatury". Důvodem snad nebyl obsah studií, ale jejich neoficiálnost vydání.

Nakonec po mé intervenci u pana Janaty i tito tři "literáti" dostali katalog, palmáre a dokonce i diplom za účast. I přes tuto dodatečnou "nápravu křivd" zbyly smíšené pocity a poučení do budoucna - již nikdy více takovéto blamáže.

Obrázek o tom, zda je vše kolem našich výstav v pořádku, nechť si udělá čtenář těchto řádků sám.

Ing. Jiří Kašpar

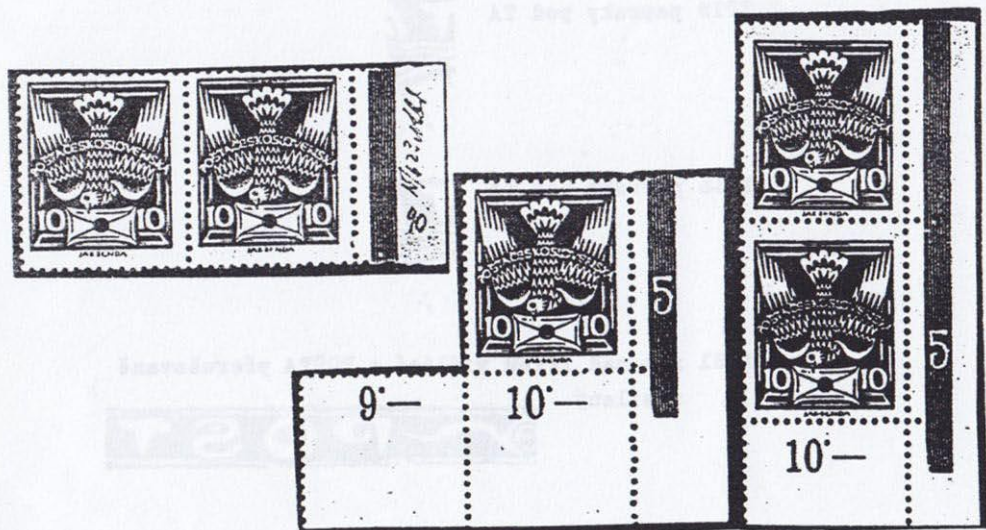
Dodatek k článku "Zkušenosti s národními výstavami 1994"

Ve Filatelii č. 11/1994 byl se zpožděním zveřejněn Čmelíkův příspěvek "Lipník 1994 z jiného pohledu" a to spolu s vyjádřením předsedy jury lipnické výstavy. Ing. Brendl v něm uznává Čmelíkův návrh na uvádění bodového hodnocení exponátů za opodstatněný. Jeho optimistický názor na ochotu organizátorů výstav zasílat filatelistické suvenýry s ním ale sběratel Košťál v případě lipnických asi sdílet nebude /viz původní článek/.

J.K.

Holubice 10 h olivová - nepravidelné zoubkování

Sběratelé čs. knihtiskových známek si jistě u známek emise Holubice povšimli různých odchylek ve vodorovných i svislých řadách hřebenového zoubkování 14. Tyto odchylky se vyskytují zejména u hodnot 10 h olivová a 30 h fialová. Je zajímavé, že odchylky se nenachází u všech známek vytištěných ze stejné tiskové desky, jak dokazuje číslice 5 v pravém rámu. Pokud jste zjistili další jiné odchylky, zašlete nám zvětšenou reprodukcí, rádi zveřejníme.

Chvalovský J.

Nově zjištěné určující znaky pro doplnění studií rekonstrukcí tiskových desek emise Hradčany.

3h TD1 ZP39 tečka vlevo u paprsku pod 6.listem

ZP58 paprsky pod PO

ZP89 U v MU dole zleva seříznuto

ZP96 levá příčka prodloužena ke 3.spirále

ZP98 ovál zeslabený v 5,00-6,45

TD2 ZP13 4.srdce nahore vlevo přerušeno

ZP18 paprsky pod TA

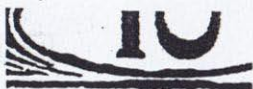
ZP45 paprsky pod TA

ZP81 rám nad levou vidlicí a POŠTA přerušované zesílený

10hV TD1 ZP18 ovál zesílený v 5,00.8,00.
Rám pod číslicemi zesílený.

ZP23 levá patka jednotky delší

ZP28 pravá nožka V vylomena až
přerušena

50hV TD1 ZP25 na lince výšdoby pod 8.spirálou
výčnělek

TD2 ZP16 nahoře před 1.věží seskupení
čtyř teček

ZP 1 a 41 pravá příčka proti 3.háčku
zesílena

ZP85 pravá příčka proti 3.háčku zesílena

Dofrankované hradčanské dopisnice

Hradčanské dopisnice jsou samy o sobě velmi zajímavým objektem. Zvláště potom, jsou-li dofrankovány další známkou či známkami.

V době platnosti těchto dopisnic platily celkem čtyři poštovní tarify. To byl jeden z důvodů, proč se dopisnice dofrankovávaly. I když poštovní správa vydávala dopisnice s vytištěnou známkou pro úhradu určeného úkonu, ponějvíce dopisnice pro tuzemsko či cizinu, každá změna poštovních poplatků si vyžádala samozřejmě dolepení další známky.

Dolepení další známky či známek si vyžádal i jiný způsob přepravy, než byl uhrazen vytištěnou známkou. Mohlo jít o dopisnice poslané doporučeně a expres nebo také letecky či jako cenné psaní.

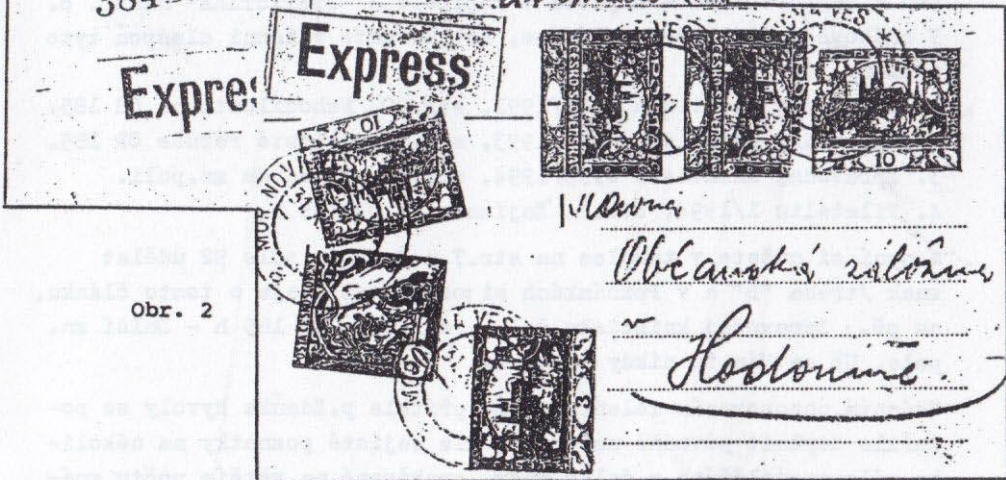
Dofrankování mohlo být provedeno známkou hradčanské emise (obr. 1) nebo známkou z emise platící souběžně se známkami Hradčany či jejich kombinací. Platnost hradčanských dopisnic byla ukončena stejně jako u známek 30. dubna 1921. Mohly být tedy pro dofrankování použity známky emise Legionářské (obr.2), s přetiskem Pošta československá 1919, TGM 1920, Holubice a Osvobozená republika (obr. 3), Husita (obr. 4), Hospodářství a věda 1920 (obr. 3) a Červený kříž. Použity byly i známky spěšné místo výplatních.

Zajímavost dofrankování zvyšuje i zajímavost dolepených známek. Ty mohou být ve vzácnějším barevném odstínu nebo zoubkování, vzácnějšího typu známky či dokonce jako spojený typ. Mohou to být známky s perfinem nebo i jako hledaná čtyřbarevná frankatura jedné emise (obr. 1).

To samozřejmě není vše, co se může u dofrankovaných hradčanských dopisnic vyskytnout a sbírat. Věřím, že moji kolegové ze Společnosti sběratelů knihtisku znají nebo mají další zajímavé kombinace dofrankování. Budu rád, když můj článek doplní v našem zpravodaji nebo pošlou ukázkou na fotokopii přímo na moji adresu.

Obr. 1

Obr. 2

Obr. 3

Obr. 4

OR 185 h - DALŠÍ ZNÁMKOVÉ POLE

Když v roce 1992 vyšla "Souhrnná studie OR 185 h", nabádal autor čtenáře, aby si nové poznatky a to jak publikované tak i vlastní poznamenali v rubrice 15 "POZNÁMKY" na konci zmíněné studie. Návod k těmto záznamům najdete v kapitole 3 "STATISTIKA" nastr. 8. V bláhové naději předpokládáme, že tam máte všichni alespoň tyto záznamy:

1. Zpravodaj knižtisku č.22/1991, str.20: Nahodilosti na OR 185.
2. Zpravodaj knižtisku č.28/1993, str.10: Nejisté retuše OR 185.
3. Zpravodaj knižtisku č.33/1994, str.12: O jednom zn.poli.
4. Filatelie 1/1994, str.6: Zajímavosti OR 185 h.

A nyní si můžete v tabulce na str.7 u 2.TD zn.pole 92 udělat znak /třeba "B" a v Poznámkách si poznamenat údaje o tomto článku, na př.: Zpravodaj knižtisku č....., str.....: OR 185 h - Další zn.pole. Už se Vám to nikdy neztratí.

Vzácným pozorovacím talentem mého přítele p.Zdeňka Ryvolý se podařilo doplnit původně nalezené, ale nejisté poznatky na několika málo exemplářích o další vady, prokázané na větším počtu známek. Jsou to následující typické vady:

- 2/92 - A/1; pravá linka 1. ozdoby levého rukávu je zdola zkrácena. Je to vada negativu, vyskytuje se i na 1.TD, ale je častá i na jiných zn.polech.
- 2/92 - B/3; pravý barevný rámeček se k dolnímu rohu zesiluje, takže je bílý rámeček směrem dolů mírně zeslaben. Levý dolní roh je zakulacen.
- 2/92 - C/3; nad stínem úbočí Řípu je barevná tečka.
- 2/92 - D/3; levá dlaň je bez skvrn. Někdy se vyskytuje bledá pravá horní skvrna.
- 2/92 - E/3; devátá svislá šrafa pod pásem má tvar obráceného vykřičníku.

Použití značení obrázků a textu těchto vad je podle "Souhrané studie OR 185 h", str. 9. Toto značení se plně osvědčilo a bylo použito také v "Průvodci deskovými vadami a retušemi OR 30 h".

Uvedené typické vady a vada negativu spolehlivě určují zn.pole 92 u 2.TD, které bylo dosud nerozlišitelné a jaksi anonymní a dalo^{se} rozpoznat jedině podle počítadla "37,-" pod touto známkou. Tento nálezný dokazuje, že není vždy třeba velkého množství známek k významnému objevu a současně potvrzuje starou pravdu, že bez spolupráce sběratelů - specialistů jsou možnosti jedince dnes už značně omezeny jak časovou náročností tak nedostatkem materiálu. Naději na úspěch přináší jen práce v kolektivu. Můžeme si jen přát, aby se taková plodná spolupráce stala samozřejmostí v činnosti naší společnosti knihtiskových vydání čs.znánek, což by mohlo ještě zvýraznit naše dosavadní úspěchy a mohlo by být také obranou proti důsledkům dnešní podivné doby, která na jedné straně osvobozuje filatelii od nesmyslných předpisů a zákazů, ale na druhé straně tato liberalizace nepřeje drobným sběratelům jednak cenovou inflací, čímž se lepší materiál stává nedostupným, jednak arogancí a snobstvím, které se rychle mezi filatelistickými obchodníky ale také i mezi některými filatelisty uhnízdily. Držme proto pohromadě, podporujme se navzájem a braňme se proti komercializaci filatelie. Ať filatelie zůstane nadále nejkrásnějším koníčkem.

A probudíme-li tímto článkem váš zájem o OR 185 h, prosíme, napište nám svoje poznatky, rádi je uveřejníme.

Ryvola - Pospíšil

OR 50 h zelená - retuš kolena

Ve Zpravodaji č. 33/94 byli sběratelé seznámeni s nálezem nové retuše na padesátihalérové známce v zelené barvě z emise Osvobozená republika. Jako odpověď na moji výzvu k pomoci v určení ZP jsem obdržel k prohlédnutí čtyřblok známek, ze kterého lze jednoznačně určit umístění vady kolena a následné retuše na stokusovém archu. Rekapitulace tedy vypadá následovně:

Na blíže neidentifikovatelné tiskové desce, jež byla zhotovena leptáním podle 2. negativu, se na ZP 11 vyskytovala vada "bílý výstupek z obrysu sukně v místě pravého kolena" - obr. 1. Lze s určitostí říci, že tato vada vznikla při zhotovení tiskové desky jako důsledek nedokonalosti daného výrobního postupu.

Po určité době použití desky k tisku byla vada objevena a opravena - vznikla sekundární retuš /obr. 2/. V průběhu následného tisku pak docházelo k vypadávání liteřiny z opraveného místa a původní vada se začala - v poněkud pozměněné podobě - postupně objevovat /obr. 3/.

Až již se na dané tiskové desce vyskytovala desková vada, retuš, nebo poškozená retuš, tak sousední ZP 12 mělo vždy vady dle obr. 4 a 5: mělký zářez s vystouplými okraji do levé barevné okrajové linky pod úrovní hodnotové číslice /u části nákladu je od horního okraje zářezu směrem nahoru tenká přerušovaná čára/, bílý bod nad vnějším obloučkem levé pětky a barevný bod v bílé okrajové lince nad písmenem S v ČESKO.

Podle dosavadních výsledků studia je retuš kolena /obr. 2, popř. obr. 3/ relativně vzácná. Je to dáno jednak druhem retuše, když tato byla provedena až po určité době použití desky k tisku /v tom je jistá analogie např. s retušemi "vajíčka" A a B/ a

ZP 11

obr. 1

obr. 2

obr. 3

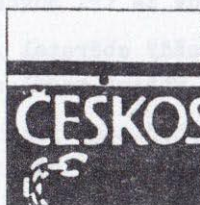

obr. 4

ZP 12

obr. 5

dále pak skutečností, že existence retuše dosud unikala pozornosti sběratelů. Přiznám se, že nebyt prohlídky vodorovných dvojic známek s výraznými vadami na ZP 12 /obr. 4 a 5/, tak ani mně by nenapadlo změnu kresby pravého kolena alegorické postavy dle obr. 2 a 3 kvalifikovat na jednotlivých známkách jako retuš.

Zdeněk Chvosta

Studium dopisnic OR 50 h

Jak je při popisu dosud vydaných dvou dílů podrobné studie o známkách OR 50 h z. uvedeno /Zpravodaj č. 33/94, str. 11/, probíhá také studium dopisnic OR 50 h. Při prohlídce celých dopisnic /ať již vlastních či zapůjčených od přátel/ a poněkud barbarských razítkářských výstřižků z těchto dopisnic mne zaujalo velké množství opakujících se deskových vad na vytištěných známkách, které se vymyká všem údajům v naší odborné filatelistické literatuře.

V počátcích studia dopisnic jsem vycházel z publikovaných údajů, ale bohužel /či bohudík/ jsem záhy zjistil, že tudy cesta k odpcvídajícím výsledkům nevede. Předsevzal jsem si totiž provést vzájemné rozlišení všech existujících dopisnic a rozdělit je do jednotlivých tiskových desek. K tomu budou sloužit všechny charakteristické znaky zmíněných dopisnic vyjma jediného, o který se však opírá např. Monografie II: zde jsou jako rozlišující momenty u dopisnic jednotlivých vydání uvedeny počty různých

poloh státního znaku, dělicích linek a vytištěné známky. Takovému způsobu rozlišení zmíněných dopisnic se chci vyhnout v zásadě ze tří důvodů:

- ne každý sběratel /včetně mně/ má možnost odpovídajícího přesného měření vzdáleností přesahujících přes 10 mm,
- při odcítání jakéhokoliv rozměru je nasnadě vznik chyby ze subjektivního důvodu a
- s ohledem na způsob sestavení tiskových desek dopisnic je zcela zbytečné uvádět přemíru číselných údajů o vzájemných vzdálenostech jednotlivých prvků dopisnic /znak - dělicí linky, znak - známka a známka - adresní linky/, když je dokázáno, že tyto vzdálenosti se u jedné a téže dopisnice v průběhu tisku měnily.

Uvedené vzdálenosti /polohy/ jednotlivých prvků dopisnic beru tedy při studiu do úvahy jen vyjíměčně v případě nouze, když jinak nelze dopisnici charakterizovat.

Dopisnice OR 50 h všech vydání rozlišuji podle

1. znaku /jeho provedení a případné odchylky v kresbě, tzn. také podle deskové vady znaku/,
2. nastavení vodorovné dělicí linky,
3. nastavení svislé dělicí linky,
4. nastavení kresby jednotlivých adresních linek a
5. podle deskové vady vytištěné známky.

Důležitost těchto rozlišujících znaků je shodná a přesto, že v popisu bodů 2, 3 a 4 se nelze vyhnout číselnému vyjádření vzdáleností nastavení, je zde zcela vyhovující měření s přesností na $0,5 \pm 0,75$ mm. Takováto tolerance měření prakticky eliminuje individuální subjektivní chyby sběratelů při posuzování jednotlivých exemplářů dopisnic, když k vlastnímu měření postačí obyčejné pravítko.

Velmi zajímavým úsekem studia dopisnic je studium vytištěné známky. Pokud např. několikanásobným doložením té které odchylky v kresbě známky /kterou budu dále nazývat jen deskovou

vadou - DV/ vyloučíme vadu tisku a vadu papíru, tak nám DV poslouží nejenom k vzájemnému rozlišení dopisnic téhož vydání, ale také nám o jejich vzniku mnoho napoví.

Posuzování významu deskových vad známek dopisnic má však svůj pevný řád, který se odvíjí od toho, kde má ta která DV svůj původ. Protože jednotlivé štočky známek pro sestavení desek dopisnic byly získány rozřezáním stokusových desek /ať již se jimi původně tiskly vlastní známky či nikoliv/, měly tyto štočky některé vady zcela shodné a vadami, jež nacházíme na známkách č. kat. 155 a 156. Podle toho lze tedy DV na známkách dopisnic rozdělit na:

- a/ vady sestavy, podle které byl kopírován 1. i 2. negativ,
- b/ vady 1. negativu,
- c/ vady 2. negativu,
- d/ vady matrice,
- e/ vady, jež vznikly při výrobě tiskových desek /stokusových/,
- f/ vady, jež vznikly až při použití stokusových desek k tisku známek č. kat. 155 a 156 /pokud se ovšem těmito deskami před jejich rozřezáním zmíněné známky skutečně tiskly/.
- g/ vady, jež vznikly poškozením štočky při rozřezání stokusových desek /z nichž však jen některé štočky mohly být použity k tisku dopisnic/,
- h/ vady, které vznikly v důsledku nedokonalého uchycení štoček do tiskových desek dopisnic,
- i/ vady, které vznikly až v průběhu tisku dopisnic.

Ze studia známek č. kat. 155 a 156 jsou vady v odstavcích a - e známy. Totéž jistě platí o DV v odst. f, ovšem zde je nutno připomenout, že na dopisnicích tyto vady měnily - oproti vzhledu na vlastních známkách - svůj tvar i velikost a mohly i zcela zmizet, aniž by byly retušovány. Dříve zmíněné několika-násobné doložení existence je bezpodmínečné u DV dle odst. g a h, zejména však u DV dle posledního odstavce i. Další pomůckou k rozlišení dopisnic jsou také příp. retuše.

Zdeněk Chvosta

Osv. republika 40 h - tisk. deska 9

V současné době se snažíme dokončit rekonstrukci stokusového archu známek pocházejících z TD 9. Znamky jsou dobře rozpoznatelné jak patrně z obrázků obou spodních čtyřbloků. Typickými kontrolními znaky této více proleptané desky jsou:

- vlasy na pravé straně obličeje nejsou děleny na jednotlivé prameny
- často je přerušena kresba pravé strany obličeje
- lípové lístky jsou bez barevných bodů, spodní často slité
- ve většině případů chybí první svislé stínování pod pasem

V tabulce je vyznačeno černě, která známková pole jsou již ověřena.

Důležitost rekonstrukce této desky spočívá v tom, že velmi malý počet vytištěných archů známek byl opatřen také řádkovým zoubkováním 13 3/4, většině sběratelů známým jen u známek pocházejících z desek této-běche.

Pokud vlastníte pásy a nebo bloky se čtyřmi či více známkami, prosíme o jejich zapůjčení a nebo alespoň o zaslání jejich xerox-kopie a popisem vad. Za odměnu Vám známky označíme z kterého ZP pochází. Díky předem.

Chvalovský Josef
Sobínská 681
16100 Praha 6

H R A D Č A N Y V. - další pokračování.

Prosíme Vás, abyste nám prominuli, že nemůžeme pro nedostatek místa pravidelně pokračovat ve zveřejnění článků o Hradčanech V. kresbe od pň. Hamra. Využíváme pouze vždy jen část tak, aby doplnila Zpravodaj na požadovaných 24 stran.

Děkujeme.

I. TD

II. TD

71. známkové pole.

Bílý bod na spojnicí 4. a 5. spirály.

I. TD. 4. spirála II. typ, bílý bod nad spojnicí 4. a 5. spirály.

II. TD. 4. spirála II. typ, barevný bod zleva na 3. věži.

IV. TD

VI. TD

IV. TD. 4. spirála II. typ, P nahoře spojeno s horním rámem.

VI. TD. 4. spirála I. typ, vybíhající pravý horní roh.

I. TD

II. TD

75. známkové pole.

Vryp zleva do 1. věže.

I. TD. 4. spirála II. typ, přerušovaný horní rám nad 5. spirálou.

II. TD. 4. spirála II. typ, paprsky v obloze jako čárky.

III. TD

IV. TD

III. TD. 4. spirála II. typ, paprsky v obloze jako body.

IV. TD. 4. spirála II. typ, rozšířená pravá větev a uvnitř barevný bod.

V. TD

VI. TD

V. TD. 4. spirála I. typ.

VI. TD. 4. spirála I. typ, bílý bod nad háčkem Č.

I. TD

II. TD

79. známkové pole.

Bílá čárka na levé straně kostela sv. Mikuláše.

I. TD. 4. spirála II. typ.

II. TD. 4. spirála II. typ, paprsky v obloze jako čárky, barevný bod nad 4. věží.

III. TD

IV. TD

III. TD. 4. spirála II. typ, vryp do dolního rámu pod levou holubicí.

IV. TD. 4. spirála II. typ, kratší oblouček číslice pět.

V. TD

VI. TD

V. TD. 4. spirála I. typ, vryp do L zdola.

VI. TD. 4. spirála I. typ.

I. TD

II. TD

88. známkové pole.

Bílý bod mezi KO v SKO.

I. TD. 4. spirála I^I. typ, bílý bod na spojnici rámců nad E v ČE.

II. TD. 4. spirála II. typ, barevné body, někdy spojené, za praporkem číslice pět.

III. TD

IV. TD

III. TD. 4. spirála II. typ.

IV. TD. 4. spirála II. typ, ostrý levý horní roh a oblý pravý horní roh.

V. TD

VI. TD

V. TD. 4. spirála I. typ.

VI. TD. 4. spirála I. typ, barevný bod na pravém rámu proti horní přičce a dolním rámu pod 1. srdíčkem.

I. TD

III. TD

90. známkové pole.

Nožky K v SKÁ dole spojeny bílou čárkou a pod zesílená spojnice rámců.

I. TD. 4. spirála II. typ, ostré pravé rohy.

III. TD 4. spirála II. typ, hlavní paprsky jako čárky.

IV. TD

V. TD.

IV. TD. 4. spirála II. typ, nožky K nespojeny, vryp do horního rámu nad T.

V. TD. 4. spirála I. typ.

VI. TD

VI. TD. 4. spirála I. typ, pravá vlnovka spojena bílou čárkou s pravou příčkou.

I. TD

II. TD

95. známkové pole.

Bílý bod v 6. spirále.

I. TD. 4. spirála II. typ, bílá čárka přes 6. a 7. spirálu.

II. TD. 4. spirála II. typ, barevný bod zprava na obloučku čísllice pět.

III. TD

IV. TD

III. TD. 4. spirála II. typ.

IV. TD. 4. spirála II. typ, vybíhající oba horní rohy a pravý dolní roh.

V. TD

VI. TD

V. TD. 4. spirála I. typ, vylomený pravý rám proti 3. háčku a barevný bod vedle.

VI. TD. 4. spirála I. typ, vybíhající pravý dolní roh.

21.ZP I.TD 23.ZP

21. ZP. Přerušný levý rám pod 2. háčkem.

23. ZP. Bílý bod pod 8. spirálou.

30.ZP I.TD 50.ZP

30. ZP. Přerušný dolní rám za číslicí pět.

50. ZP. Dole přerušné 0 v PO.

85.ZP I.TD 93.ZP

85. ZP. Bílý bod vlevo nad 1. háčkem a vlevo pod 5. spirálou.

93. ZP. Zdvojená pomlčka mezi SKO - SLO.

NOVINOVÉ VÝPLATNÉ

Společnost sběratelů knih-
tiskových známek, S C F,
Praha 3-Seifertova 7
130 00

Podávání novinových zářílek
povoleno Ředitelstvím poštov-
ní přepravy Praha č.j. 3244/93
ze dne 9.11.1993